

[Justitsministeren]

Jeg ville ikke have spor imod, at man lavede lovforslaget om, således at man simpelt hen kaldte det »Forslag til lov om forbud mod privates TV-overvågning« – og så færdig, også ud fra den betragtning, at når det drejer sig om politiets forhold, politiets efterforskningsmuligheder, er det ikke denne lov, der er afgørende, så er det retsplejeloven, så er det retsplejelovens § 108, som i øvrigt i forbindelse med øvrige retsplejelovbestemmelser er under revision, under diskussion og undersøgelse i øjeblikket i strafferetsplejeudvalget, og her indgår også spørgsmålet om fotografering og TV-overvågning. Men det er en helt anden sag.

Det har ikke været hensigten på nogen måde at udvide politiets adgang til at bruge TV-overvågning, fotografering eller andre moderne hjælpemidler. Når der stilles spørgsmål om, hvorfor politiet ikke har protesteret mod denne udvidelse af beføjelserne, så er det, fordi der ingen som helst udvidelse af beføjelserne for politiet er her. Det har de ikke ønsket, det har jeg sagt gentagne gange fra denne talerstol, det ønsker man fortsat ikke fra politiets side, og det er heller ikke min hensigt, at politiet skal have nogen som helst udvidelse af beføjelserne på dette område. Og der er i øvrigt ikke tanker om udvidelser af beføjelser på andre områder.

Jeg skal da gerne medgive, at når man får en sådan henvendelse, som man har fået fra Dansk Retspolitisk Forening, så kan det være med til at cementere den ene af de to fortolkningsmuligheder, som altså ikke er den rigtige, for det, der står her, er jo præcis udtryk for den mulighed for misforståelse, som jeg har nævnt.

Jeg har også bemærket, at det ikke er Dansk Retspolitisk Forening, der har sendt denne henvendelse, det er det, der hedder »Registergruppen under Dansk Retspolitisk Forening«. Jeg kan ikke tænke mig – men det vil man jo kunne få opklaret under forslaget behandling i retsudvalget – at ledelsen af Dansk Retspolitisk Forening vælger den fortolkning, som fremgår af henvendelsen til retsudvalget, hvor man taler om, at loven åbner for praktisk talt alle former for TV-overvågning, og at politiet nu får ret til at anvende fjernbetjent eller automatisk virkende udstyr til at overvåge, optage billeder af, registrere menneskers almindelige færden, lovlige demonstrationer m.v. Justitsministerens

lovforslag giver grønt lys for overvågnings-såmfundet.

Dette forslag medfører kun én ting: en betydelig begrænsning af mulighederne for at overvåge. Det er hensigten, og det vil ikke kunne fortolkes på anden måde, når jeg har haft lejlighed til at give de bidrag til fortolkningen, jeg giver her, og som jeg også meget gerne vil give i retsudvalget. Jeg vil gerne gentage mit løfte om, at kan vi finde en anden udformning, der er mere pædagogisk, ikke blot af hensyn til os, men også af hensyn til borgerne, så vil jeg meget, meget gerne være med til det.

Hr. Anders Poulsen rejste spørgsmålet, om der overhovedet var behov for lovgivning. Det er klart, at vi er inde i en udvikling, og man kan altid sige: er vi kommet til det rette stadium for at vælge at beslutte at lovgive, eller skulle vi vente? Jeg synes, at det, vi oplevede i Hobro – her er jeg uenig med nogle ordførere her – er uacceptabelt. Det er ikke et spørgsmål om at have rent mel i posen eller ej, det er spørgsmålet om, hvorvidt vi skal finde os i, at der foregår overvågning, hvad enten det er fra politiets side eller fra privates side, af folks ganske almindelige færden. Det mener jeg ikke vi skal, og jeg mener ikke, det tjener noget anerkendelsesværdigt formål at tillade det. Baggrunden for dette lovforslag var Hobrosagen og antydninger fra forskellige dele af erhvervslivet om, at det vist var en god idé, de havde fået i Hobro, den måtte man hellere prøve at bruge andre steder. For at imødegå den udvikling blev jeg enig med SF og de radikale om, at dette måtte vi simpelt hen have forbudt. Det viser sig jo også, at straffelovrådet, på trods af at man siger, at der er en udvikling i gang, siger klart, at man finder det rimeligt at lovgive på det grundlag, man har, og det har justitsministeriet altså også fundet.

Det følger af det, jeg har sagt, at udtryk som, at vi nu er ved at nærme os 1984 o.lign., ikke har noget belæg i lovforslaget, men jeg skal gerne være med til at præcisere dette yderligere.

Jeg forstår ikke rigtig hr. Lawaetz' opfattelse, hvorefter det er forkert at skilte med de kriminalitetsforebyggende foranstaltninger, man har. Når man skilte med, at der foregår TV-overvågning i en forretning eller i et stormagasin, med, at butikstyveri er strafbart, så er det jo, fordi man ønsker at undgå, at lov-